

Sandık Lekesi

– S.ARS. · 09 Nisan 2011

Beyaz bir defterdi sana olan aşkım
Her sözün içine işlenmiş
Her anına şahit bir defter
Yazdıkça kitaplaşıyor
Yaşadıkça destanlaşıyor
Okudukça vazgeçilmez oluyordu
Acı sözlerin parantez içindeydi
Gülüşünün arkasından gelen virgülden şöyle yazıyordu
Sadece gülümsemeyle bir ömür taşıyım
Sonra hiç bitmek bilmeyen ünlemler türedi
Ardı ardına sıralanan üç noktalar, gidişini anlatıyordu
Bu aşkın yazım hataları yoktu belki
Hata sadece seni kendimle yan yana görmemdi
Oysa nerden bilirdim, son satıra bıraktığın kelimeyi
Ama bilmelisin
Gidişin hiçbir satır arasında yer almadı
Gözlerimden kaçan gözlerin sadece sayfa aralarına eklendi
Kızgınlığın en son sayfadaki iyimser sözlükte açıklanmalı yer aldı
Nedenlerini kendime yazdığım açıklamalardı onlarda
Sana olan sayfa sayımı hiç bilemedim
Zaten sana olan aşkım sayısal değerlerle anlatılamazdı
Sen son noktayı koyunca,
Bende kapattım gönül sayfamı
Bir daha açılmamak üzere vedalaştım
Şimdi annemden kalma bir sandık içinde
En üst köşede yer almaktasın
Neden diye sorma
Seni anılarımla hatırımın altında saklamak acıdan fazlasıydı
Şimdi her günün gecesinde açıyorum gönlümün kilidini
Sayfasını aralamadan bakıyorum sana
Ve her geçen gün biraz daha anlıyorum
Üzerindeki zamanın izleriyle
Gönlümde bir sandık lekesi oluverdiğini